

**WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI**

Olsztyn, 25 listopada 2021 r.

FK-IV.1611.2.2021

***Szanowny Pan
Dariusz Barton
Warmińsko-Mazurski
Wojewódzki Konserwator
Zabytków w Olsztynie
Wojewódzki Urząd Ochrony
Zabytków w Olsztynie
ul. Podwale 1
10-076 Olsztyn***

Stosownie do art. 47 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz.U. 2020 r. poz. 224), zwanej dalej „ustawą o kontroli w administracji rządowej”, przekazuję Panu treść wystąpienia pokontrolnego.

Wystąpienie pokontrolne

Kontrolę przeprowadzono w Wojewódzkim Urzędzie Ochrony Zabytków w Olsztynie, ul. Podwale 1, 10-540 Olsztyn, NIP: 7392961783, REGON: 004462080.

W okresie objętym kontrolą oraz w dniu rozpoczęcia czynności kontrolnych kierownikiem jednostki kontrolowanej był Pan Dariusz Barton - Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Konserwator Zabytków, powołany na stanowisko pismem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z 28 października 2016 r., znak: OK-III.0040.14.2016. Wykonywał on zadania i kompetencje w zakresie ochrony zabytków przy pomocy swojego zastępcy Pana Andrzeja Kaliczyńskiego powołanego na to stanowisko pismem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z 24 września 2010 r., znak: OA.III.1120-002/2010, Pana Sławomira Mioduszewskiego - Kierownika Delegatury w Elblągu, Pana Leszka Godzieby - Kierownika Delegatury w Ełku (do 25 września 2020 r.) oraz Pani Joanny Sobolewskiej - p.o. Kierownika Delegatury w Ełku (od 25 września 2020 r.).

[akta kontroli str. 248]

Kontrolę przeprowadził zespół pracowników Warmińsko – Mazurskiego Urzędu Wojewódzkiego w Olsztynie, Wydział Finansów i Kontroli, Oddział prowadzenia i koordynacji kontroli, w składzie:

- Pani Iwona Zająć-Kulesza – starszy inspektor wojewódzki – przewodnicząca zespołu kontrolnego, posługująca się legitymacją służbową nr 43/2021 wydaną przez Dyrektora Generalnego Warmińsko-Mazurskiego Urzędu Wojewódzkiego, na podstawie

upoważnienia do kontroli nr FK-IV.0030.517.2021 z dnia 15 września 2021 r.,
wydanego przez Wojewodę Warmińsko-Mazurskiego; *[akta kontroli str. 4, 6]*

- Pan Michał Wasilewski – starszy inspektor wojewódzki – członek zespołu kontrolnego, posługujący się legitymacją służbową nr 23/2020 wydaną przez Dyrektora Generalnego Warmińsko-Mazurskiego Urzędu Wojewódzkiego, na podstawie upoważnienia do kontroli nr FK-IV.0030.518.2021 z dnia 15 września 2021 r., wydanego przez Wojewodę Warmińsko-Mazurskiego. *[akta kontroli str. 3, 7]*

Kontrolę rozpoczęto 21 września 2021 r., a zakończono 6 października 2021 r., co zostało odnotowane w książce kontroli jednostki kontrolowanej pod pozycją 3/2021.

[akta kontroli str. 141-144]

Kontrolę przeprowadzono w oparciu o art. 6 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r., o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 224) zwanej dalej: „ustawą o kontroli w administracji rządowej” oraz art. 28 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1464).

Przedmiotem kontroli była ocena przestrzegania przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.; Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.; Dz. U. z 2021 r. poz. 735), zwanej dalej: „kpa”, w postępowaniach prowadzonych przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Okres objęty kontrolą: od 1 stycznia 2020 r. do 31 grudnia 2020 r.

[akta kontroli str. 1-2, 32-53]

W trakcie kontroli wyjaśnień udzielali nw. pracownicy Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Olsztynie, zwanego dalej: „WUOZ”:

- Pani Małgorzata Przybyszewska-Koźbiel – Kierownik Wydziału ds. Inspekcji Zabytków Nieruchomych i Ruchomych (IZNR) w WUOZ;
- Pan Bartłomiej Skrago – Kierownik Wydziału ds. Inspekcji Zabytków Archeologicznych oraz Rejestru Zabytków, Dokumentacji Zabytków i Informatyki (IZAR) w WUOZ. *[akta kontroli str. 248]*

W toku kontroli kontrolerom przedłożono nw. upoważnienia Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, zwanego dalej: „W-M WKZ”:

- 1) upoważnienia wydane dla kierowników delegatur do prowadzenia spraw, w tym wydawania decyzji administracyjnych, związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji W-M WUOZ, tj. upoważnienie nr:
 - 103/2015 z dnia 11 września 2015 r. wydane na czas nieokreślony Panu Sławomirowi Mioduszewskiemu – Kierownikowi Delegatury w Elblągu;
 - 43/2020 z dnia 25 września 2020 r. wydane na czas nieokreślony Pani Joannie Sobolewskiej – p.o. Kierownika Delegatury w Elku;
 - 60/219 z dnia 10 grudnia 2019 r. wydane na czas nieokreślony Panu Leszkowi Godziebie – Kierownikowi Delegatury w Elku.
- 2) upoważnienia wydane dla pracowników WUOZ w związku z pełnionym przez nich zastępstwem. Zakres nw. upoważnień obejmował podpisywanie pism i decyzji oraz

dokumentów finansowych, z wyłączeniem spraw należących do wyłącznej aprobaty i podpisu W-M WKZ, tj. upoważnienie nr:

- 22/2020 z dnia 30 czerwca 2020 r. wydane na okres od 6 do 22 lipca 2020 r. Pani Joannie Sobolewskiej;
- 7/2020 z dnia 17 stycznia 2020 r. wydane na okres od 20 do 29 stycznia 2020 r. Pani Joannie Sobolewskiej;
- 10/2020 z dnia 10 lutego 2020 r. wydane na okres od 10 do 14 lutego 2020 r. Pani Monice Maksymiuk;
- 20/2020 z dnia 23 czerwca 2020 r. wydane na okres od 29 czerwca 2020 r. do 1 lipca 2020 r. Pani Monice Maksymiuk;
- 28/2020 z dnia 15 lipca 2020 r. wydane na okres od 20 do 31 lipca 2020 r. Pani Monice Maksymiuk;
- 48/2020 z dnia 6 października 2020 r. wydane na okres od 8 do 9 października 2020 r. Pani Monice Maksymiuk;
- 40/2020 z dnia 19 października 2020 r. wydane na okres od 19 do 28 października 2020 r. Pani Monice Maksymiuk. *[akta kontroli str. 105-115]*

Działalność jednostki w zakresie objętym kontrolą została oceniona **pozytywnie z nieprawidłowościami**.

Oceny dokonano w oparciu o następujące ustalenia:

I. Ustalenia ogólne

Zgodnie z pismem W-M WKZ z 15 września 2021 r., znak: OZ.1610.2.2021 w okresie objętym kontrolą, tj. od 1 stycznia 2020 r. do 31 grudnia 2020 r. w WUOZ prowadzono łącznie 4922 postępowań administracyjnych, w których były stosowane przepisy kpa, tj.:

- 2890 postępowań w zakresie wydania pozwoleń na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2021 r. poz. 710), zwanej dalej: „ustawą o ochronie zabytków”, zarejestrowanych w spisie spraw pod hasłem z JRWA¹: „5142”, „5144”, „5146”, „5160”, „5161”, „5162”, „5163”, „5171”, „5172”, „5174”. Kontroli poddano 58 spraw z ww. spisów, co stanowi 2% postępowań prowadzonych w tym zakresie.
- 37 postępowań prowadzonych na podstawie art. 9 ust. 1 oraz art. 10 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków, zarejestrowanych w spisie spraw pod hasłem z JRWA „5140”. Kontroli poddano 4 sprawy z ww. spisu, co stanowi 10,8% postępowań prowadzonych w tym zakresie.
- 52 postępowania prowadzone na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy o ochronie zabytków, zarejestrowane w spisie spraw pod hasłem z JRWA „5170”. Kontroli poddano 6 spraw z ww. spisu, co stanowi 11,53% postępowań prowadzonych w tym zakresie.

¹ Jednolity rzeczowy wykaz akt organów zespolonej administracji rządowej w województwie i urzędów obsługujących te organy, stanowiący załącznik nr 5 do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2011 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych (Dz. U. z 2011 r. Nr 14 poz. 67), zwany dalej: „JRWA”.

- 16 postępowań prowadzonych na podstawie art. 43, 45, 49 i 55 ustawy o ochronie zabytków, zarejestrowanych w spisie spraw pod hasłem z JRWA „5180”. Kontroli poddano 2 sprawy z ww. spisu, co stanowi 12,5% postępowań prowadzonych w tym zakresie.
- 2 postępowania prowadzone na podstawie art. 53 ustawy o ochronie zabytków, zarejestrowanych w spisie spraw pod hasłem z JRWA „5175”. Kontroli poddano 2 sprawy z ww. spisu, co stanowi 100% postępowań prowadzonych w tym zakresie.
- 312 postępowań w zakresie wydania zaświadczenia na podstawie rejestru lub ewidencji zabytków, zarejestrowanych w spisie spraw pod hasłem z JRWA: „5136”, „5178”. Kontroli poddano 32 sprawy z ww. spisów, co stanowi 10,25% postępowań prowadzonych w tym zakresie.
- 1512 postępowań prowadzonych na podstawie art. 106 kpa w związku z art. 11 pkt 5 lit. c), art. 17 lit. b) tiret 8, art. 53 ust. 4 pkt 2, art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 23 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741 ze zm.) oraz art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. z 1333 ze zm.), zarejestrowanych w spisie spraw pod hasłem z JRWA: „5150”, „5151”, „5152”. Kontroli poddano 31 spraw z ww. spisów, co stanowi 2,05% postępowań prowadzonych w tym zakresie.
- 101 postępowań prowadzonych na podstawie art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1990 ze zm.), zarejestrowanych w spisie spraw pod hasłem z JRWA „5173”. Kontroli poddano 11 spraw z ww. spisu, co stanowi 10,25% postępowań prowadzonych w tym zakresie.

[akta kontroli str. 8-29, 46-51]

II. Ustalenia związane z przedmiotem kontroli

1. Prawidłowość i terminowość załatwiania spraw rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej.

W powyższym obszarze badaniu kontrolnemu poddano 87 spraw. Na podstawie 74 z nich W-M WKZ wydał łącznie 79 decyzji, z tego:

- 48 pozwoleń na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków;
- 5 zezwoleń na podstawie art. 83a ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r. poz. 1098), zwana dalej: „ustawą o ochronie przyrody”;
- 1 decyzję odmawiającą wydania pozwolenia na podstawie art. 36 ust. 1 pkt 10 ustawy o ochronie zabytków;
- 4 decyzje zmieniające pozwolenie wydane na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków;
- 1 decyzję umarzającą postępowanie w sprawie wydania pozwolenia na podstawie art. 36 ust. 1 pkt 11 ustawy o ochronie zabytków;
- 1 decyzję umarzającą postępowanie w sprawie wydania zezwolenia na podstawie art. 83a ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie przyrody;
- 3 decyzje na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków;
- 5 decyzji na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy o ochronie zabytków;
- 2 decyzje w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej;

- 1 decyzję zmieniającą decyzję nakładającą karę pieniężną;
- 1 decyzję w przedmiocie rozłożenia na raty karę pieniężną;
- 2 decyzje na podstawie art. 53 ustawy o ochronie zabytków;
- 5 decyzji na podstawie art. 13 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

W przypadku 4 spraw W-M WKZ odmówił wszczęcia postępowania administracyjnego w formie postanowienia (art. 61a § 1 kpa). Jedna sprawa do dnia zakończenia niniejszej kontroli nie została rozstrzygnięta merytorycznie. W pozostałych 8 przypadkach sprawy zostały załatwione w myśl przepisów kpa, tj. w trybie art. 7b, 9, 64 § 2 oraz art. 133 kpa.

[akta kontroli str. 54-61]

Na podstawie weryfikacji ww. postępowań ustalono, że w przypadku postępowań wszczynanych z urzędu strony były pisemnie informowane o tym fakcie zgodnie z art. 61 § 4 kpa. Przepis ten znalazł również zastosowanie w sytuacji wielości stron postępowania administracyjnego wszczynanego na wniosek jednej ze stron. Jednocześnie tym samym pismem W-M WKZ informował strony o przysługującym im prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a także zapoznania się z aktami sprawy, sporządzania z nich notatek lub odpisów. Dodatkowo w przypadku konieczności przeprowadzenia oględzin w terenie zawiadamiano w nim również o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu w ww. zakresie. W omawianych powyżej postępowaniach każdorazowo strony zawiadamiane były o zakończeniu postępowania administracyjnego wraz z ponownym pouczeniem wynikającym z art. 10 § 1 kpa. Pismo w powyższym zakresie zostało również wystosowane w przypadku jednego postępowania wszczętego na wniosek strony. Stanowiło to wyjątek od przyjętego przez WUOZ sposobu postępowania, bowiem instytucję zawiadomienia o wszczęciu postępowania oraz jego zakończeniu nie stosowano w przypadku postępowań administracyjnych wszczynanych na wniosek strony kiedy stroną postępowania był tylko wnioskodawca. Odstępstwo było spowodowane faktem, że w tej sprawie na podstawie analizy wniosku i dołączonych do niego załączników W-M WKZ podjął decyzję o odmowie wydania pozwolenia.

Ponadto w powyższym obszarze stwierdzono, że w przypadku wniosków zawierających braki formalne, których nieusunięcie nie pozwalało na nadanie im biegu, W-M WKZ wystosowywał do stron wezwanie w trybie art. 64 § 2 kpa (wyjątek stanowiły dwie sprawy, o czym mowa poniżej).

W niektórych sprawach celem zebrania wyczerpującego materiału dowodowego przeprowadzano oględziny stosownie do art. 85 § 1 kpa. W przypadkach tych zgodnie z art. 79 § 1 kpa strony były zawiadamiane o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu z oględzin przynajmniej na 7 dni przed terminem.

W przypadku wszystkich spraw decyzje wydane zostały przez W-M WKZ bądź osoby działające na podstawie oraz w granicach upoważnień nadanych im przez W-M WKZ. Podstawy prawne decyzji nie były ograniczone tylko do przepisów kpa, tj. art. 104 § 1, lecz zawierały również przepisy prawa materialnego dotyczące rozstrzyganej sprawy wraz z powołaniem źródła ich publikacji. Decyzje zawierały następujące elementy określone w art. 107 § 1 kpa: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie. W 54 przypadkach decyzja zawierała również pouczenie o prawie do

zrzeczenia się odwołania i skutkach zrzeczenia się odwołania. W stosunku do decyzji uwzględniających w całości żądanie strony - w zdecydowanej większości przypadków - odstąpiono od jej uzasadnienia faktycznego w trybie art. 107 § 4 kpa.

Ustalono, że 69 decyzji wydano z zachowaniem terminów określonych w art. 35 § 1 i 3 kpa, co stanowi 87,34% wszystkich decyzji poddanych analizie.

W powyższym obszarze stwierdzono następujące nieprawidłowości:

- Wysyłka korespondencji pism, w tym 42 decyzji (53,16% wszystkich decyzji poddanych analizie) realizowana była niezgodnie z art. 39 kpa (dot. stanu prawnego obowiązującego w okresie objętym kontrolą)². Ww. przepis stanowił, że organ administracji publicznej doręcza pisma za pokwitowaniem przez operatora pocztowego, przez swoich pracowników lub przez inne upoważnione osoby lub organy.

Z wyjaśnień W-M WKZ wynika, że w WUOZ ogólnie przyjętą zasadą postępowania z korespondencją jest wysyłanie za pokwitowaniem odbioru tylko i wyłącznie decyzji negatywnych oraz wezwań do uzupełnienia braków formalnych we wniosku. Decyzje pozytywne, uwzględniające w całości żądanie strony wysyłane są listem zwykłym, a zaświadczenia o formie ochrony zabytków czy rejestracji pojazdów zabytkowych – listem poleconym. Na poparcie zasadności przyjęcia przez jednostkę ww. sposobu postępowania wskazano na bardzo wysokie koszty funkcjonowania urzędu związane z wysyłaniem korespondencji za pośrednictwem Poczty Polskiej. Podkreślono również, że wszystkie przesyłki są rejestrowane w systemie elektronicznego obiegu dokumentów. Jednocześnie w wyjaśnieniu podano, że w przypadku zaświadczeń wysyłanych listem poleconym, cyt.: „(...) jest możliwość, po numerze przesyłki, sprawdzić na stronie Poczty Polskiej, czy list został prawidłowo dostarczony. (...)”.

Zgodnie z art. 39 kpa (dot. stanu prawnego obowiązującego w okresie objętym kontrolą), organ administracji publicznej doręcza pisma za pokwitowaniem przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, przez swoich pracowników, przez inne upoważnione osoby lub organy. Przytoczony przepis wprowadza zasadę oficjalności doręczeń, przez którą należy rozumieć nałożony na organ administracji publicznej ustawowy obowiązek doręczania z urzędu stronom (i innym uczestnikom, jak np. uczestnicy na prawach strony) wszelkich pism związanych z toczącym się postępowaniem prowadzonym przez ten organ. Przedmiotem doręczeń są pisma, mianem których należy określić wezwania, zawiadomienia, protokoły, sporządzone na piśmie decyzje lub postanowienia (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 5 czerwca 2014 r., sygn. II SA/Op 137/14). Istotne jest by doręczenie pism odbywało się za odpowiednim pokwitowaniem czyli za pisemnym potwierdzeniem odbioru pisma przez adresata lub inną osobę odbierającą pismo w jego zastępstwie, w którego treści wskazana jest data doręczenia pisma. Należy wskazać, że z datą tą są związane różnego rodzaju skutki prawne jak np. rozpoczęcie biegu niektórych terminów dokonania czynności proceduralnych. Organ zobowiązany jest doręczać pisma tak, by dysponować potwierdzeniem odbioru. Leży to w interesie organu, albowiem dysponując takim potwierdzeniem, nie naraża się on na zarzut braku doręczenia udzielonej informacji. Ścisłe przestrzeganie wymagań kpa odnośnie

² Art. 39 kpa został zmieniony z dniem 5 października 2021 r. przez art. 61 pkt 5 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2320).

doręczeń pism, w tym jego sposobu należy do obowiązków organu dlatego też ponoszenie przez jednostkę wysokich kosztów związanych z wysyłką korespondencji nie może stanowić usprawiedliwienia dla zaniechania doręczania pism zgodnie z wymogami art. 39 kpa.

Ponadto podkreślenia wymaga fakt, że stosownie do art. 110 § 1 kpa, organ administracji publicznej który wydał decyzję, jest nią związany od chwili jej doręczenia lub ogłoszenia, o ile kodeks nie stanowi inaczej. Brak potwierdzenia doręczenia decyzji stronom uniemożliwia organowi określenie od kiedy jest nią związany. *[akta kontroli str. 54-74]*

- W przypadku 3 postępowań wydano rozstrzygnięcie merytoryczne na podstawie wniosków złożonych przez podmioty nielegitymujące się przymiotem strony.

W przypadku sprawy znak: IZAR.5161.41.2020 z wnioskiem o wydanie pozwolenia wystąpiła F..... Wniosek w imieniu spółki został podpisany przez pełnomocnika Pana..... We wniosku wskazano numery ksiąg wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem: i C..... Jak wynika z danych zawartych w systemie Elektronicznej Księgi Wieczystej, obie nieruchomości należą do Skarbu Państwa w trwałym zarządzie Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, zwanej dalej: „GDDKiA”. Okoliczność ta wynika także z dołączonego do wniosku wypisu z wykazu działek i podmiotów. Do wniosku dołączono pełnomocnictwo udzielone..... przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad do reprezentowania Skarbu Państwa – Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad przed organami administracji publicznej (...) na potrzeby realizacji zadania „Rozbudowa drogi krajowej nr 53 na odcinku Rozogi-Dąbrowy”. W-M WKZ 22 maja 2020 r. wydał pozwolenie na prowadzenie badań archeologicznych, wskazując w treści decyzji, że wydał je po rozpatrzeniu wniosku GDDKiA.

Należy wskazać, że w przypadku spraw w zakresie prowadzenia badań archeologicznych (dot. ww. sprawy) przepisy szczególne, tj. ustawa o ochronie zabytków wprost wyznacza katalog podmiotów, którym w tej kategorii spraw administracyjnych przyznaje się przymiot strony. Stosownie do art. 36 ust. 6 i 7 ww. ustawy stroną w postępowaniu o udzielenie pozwolenia na prowadzenie badań archeologicznych jest osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna posiadająca tytuł prawny do korzystania z nieruchomości, wynikający z prawa własności, użytkowania wieczystego, trwałego zarządu albo ograniczonego prawa rzeczowego lub stosunku zobowiązaniowego, jak również osoba fizyczna albo jednostka organizacyjna zamierzająca prowadzić te badania lub poszukiwania.

W świetle dokonanych ustaleń oraz obowiązujących przepisów prawa należy stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie wnioskodawca (.....) nie posiadał przymiotu strony z uwagi na brak tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości, wynikającego z prawa własności, użytkowania wieczystego, trwałego zarządu albo ograniczonego prawa rzeczowego lub stosunku zobowiązaniowego. Podmiotem legitymowanym do złożenia wniosku była GDDKiA. Pan....., który co do zasady został prawidłowo umocowany przez GDDKiA, wniosek złożył w imieniu i..... na mocy odrębnego pełnomocnictwa udzielonego przez ww. spółkę. Podkreślenia wymaga również fakt wskazania w przedmiotowej decyzji, że została ona wydana po rozpatrzeniu wniosku GDDKiA, mimo że organ ten nie był wnioskodawcą

(choć co do zasady posiadał legitymację bierną wynikającą z tytułu własności nieruchomości).

Pismem z 6 października 2021 r., znak: FK-IV.1611.2.2021 r. kontrolerzy zwrócili się do W-M WKZ o wyjaśnienie dlaczego organ uznał wnioskodawcę () za legitymowaną stronę tego postępowania pomimo braku wykazania tytułu prawnego do władania nieruchomością (np. akt własności, umowa zobowiązaniowa). W-M WKZ nie udzielił odpowiedzi w tym zakresie. [akta kontroli str. 54-74, 77, 154-161]

W sprawie znak: WUOZ-ELBLAG.5142.242.2020 z wnioskiem o wydanie pozwolenia wystąpiła . Wniosek w imieniu spółki został podpisany przez Panią , która zgodnie z danymi zawartymi w Krajowym Rejestrze Sądowym nie była członkiem zarządu spółki ani jej prokurentem. Do wniosku nie przedłożono także pełnomocnictwa udzielonego przez spółkę tej osobie do występowaniu w jej imieniu. Do wniosku dołączono natomiast pełnomocnictwo udzielone Pani do reprezentowania spółki przed organami administracji publicznej w ramach przedmiotowej inwestycji. W treści tego upoważnienia znajduje się zapis (o walorze informacyjnym), że Pani i współpracuje z .

V-M WKZ pismem z dnia 15 stycznia 2021 r. wezwał stronę do przedłożenia dokumentu potwierdzającego posiadanie tytułu prawnego bądź umowy uprawniającej wnioskodawcę do korzystania z działki nr. 572. Nie żądano natomiast przedstawienia pełnomocnictwa od obejmującego swoim zakresem możliwość występowania Pani w postępowaniu o udzielenie pozwolenia konserwatorskiego. Wnioskodawca uzupełnił dokumentację przedkładając część projektu budowlanego oraz umowę z 6 grudnia 2019 r. zawartą pomiędzy wspólnotą mieszkaniową a inwestorem . Jednak do akt nie przedłożono żadnego tytułu bądź umowy, z których wynikałoby przedmiotowe uprawnienie dla

WKZ 4 marca 2021 r. wydał firmie pozwolenie na podejmowanie innych działań przy zabytku.

Pismem z 6 października 2021 r., znak: FK-IV.1611.2.2021 r. kontrolerzy zwrócili się do W-M WKZ o wyjaśnienie dlaczego organ nie wezwał w trybie art. 64 § 2 kpa wnioskodawcy () do uzupełnienia braku tj. pełnomocnictwa udzielonego przez dla Pani , a także dlaczego organ uznał wnioskodawcę () za legitymowaną stronę tego postępowania pomimo nieprzedłożenia żadnej dokumentacji, z której wynikałoby jego prawo do dostępu do działki nr 572 przy ulicy 3 Maja 9.

W-M WKZ pismem z 12 października 2021 r. wyjaśnił, że, cyt.: „p. *pracownikiem firmy* (na stanowisku *Asystent projektanta w Dziale Utrzymania Sieci*), a ponadto posiada pełnomocnictwo z dnia 16.01.2020r. do reprezentowania i w którym zapisano treść, że „*Niniejsze pełnomocnictwo wygasa wraz z ustaniem współpracy Pełnomocnika z firmą*” Do wniosku o wydanie pozwolenia dołączono umowę o dostęp do nieruchomości tzn. działki nr 572 pomiędzy firmą i a ; którą w imieniu Operatora podpisał pracownik firmy (widoczna pieczęć firmowa)”.

Odnosząc się do ww. wyjaśnień należy zaznaczyć, że analogicznie do sprawy znak: IZAR.5161.41.2020 i w tym przypadku to przepisy szczególne określają, kto może być stroną w postępowaniu dot. wydania pozwolenia na podstawie art. 36 ust. 1 pkt 11 ustawy o ochronie zabytków. Zgodnie z art. 36 ust. 5 tej ustawy pozwolenie na prowadzenie innych działań wydaje się na wniosek osoby fizycznej lub jednostki organizacyjnej posiadającej tytuł prawny do korzystania z zabytku wpisanego na Listę Skarbów Dziedzictwa albo do rejestru, wynikający z prawa własności, użytkowania wieczystego, trwałego zarządu albo ograniczonego prawa rzeczowego lub stosunku zobowiązaniowego. W przypadku opisywanej sprawy podmiotem uprawnionym do złożenia wniosku była _____, która na podstawie umowy z 6 grudnia 2019 r. zawartą ze wspólnotą mieszkaniową legitymowała się tytułem prawnym dostępu do nieruchomości - działki nr 572. Słusznie wskazano w wyjaśnieniu, że to pracownik firmy _____ zawarł ww. umowę, jednakże należy podkreślić, że uczynił to w imieniu i na rzecz firmy _____ (pełnomocnictwo z 16.01.2020 r.) a nie swojego pracodawcy, tj. firmy _____ (pomimo użycia pieczętki tej firmy). W aktach sprawy brak jest dowodu poświadczającego, że _____ przekazała to uprawnienie na inny podmiot, w tym przypadku _____ . Przedmiotowe uprawnienie dla _____ nie wynika również z zapisów umowy z 6 grudnia 2019 r.

Odnosnie braku wezwania wnioskodawcy do przedłożenia pełnomocnictwa udzielonego Pani _____ należy podkreślić, że obowiązkiem organu administracji przed przystąpieniem do rozpoznania sprawy jest weryfikacja formalnej poprawności wniosku. W przypadku, gdy strona działa przez pełnomocnika, oznacza ona sprawdzenie czy pełnomocnictwo zostało załączone, czy zostało sporządzone w odpowiedniej formie i obejmuje umocowanie do czynności, której dokonuje pełnomocnik, jak również weryfikację czy osoba udzielająca pełnomocnictwa jest uprawniona do działania w imieniu wnioskodawcy. Ewentualne braki w tym zakresie winny być eliminowane poprzez wezwanie pełnomocnika – na podstawie art. 64 § 2 kpa – do przedłożenia stosownych dokumentów, by nie dopuścić do sytuacji, w której w postępowaniu bierze udział osoba nieposiadająca legitymacji do działania. Zaniechanie wezwania stanowi naruszenie art. 64 § 2 kpa, w związku z art. 9 oraz art. 33 § 3 kpa. [akta kontroli str. 54-74, 123-142]

W świetle powyższego należy stwierdzić następujące nieprawidłowości postępowania znak: WUOZ-ELBLAG.5142.242.2020:

- Wniosek w imieniu wnioskodawcy (_____) został podpisany przez osobę nieposiadającą legitymacji do reprezentowania spółki.
- Organ nie wezwał pełnomocnika, tj. Pani _____ – na podstawie art. 64 § 2 kpa – do przedłożenia udzielonego jej przez _____ pełnomocnictwa.
- Wnioskodawca (_____) nie posiadał przymiotu strony z uwagi na brak tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości, wynikającego z prawa własności, użytkowania wieczystego, trwałego zarządu albo ograniczonego prawa rzeczowego lub stosunku zobowiązaniowego. Podmiotem legitymowanym do złożenia wniosku była _____ Pani _____, która co do zasady została prawidłowo umocowana przez _____, wniosek złożyła w imieniu _____.

- Decyzja z 4 marca 2020 r., znak: WUOZ-ELBLAG.5142.242.2020 została wydana na rzecz podmiotu, który nie posiadał legitymacji do występowania w charakterze strony.

W sprawie znak: WUOZ-ELBLAG.5144.20.2020 wpłynął wniosek Prowincji (prowincja zakonna) o przedłużenie pozwolenia nr 493/2016 wydanego 23 września 2016 r. dla (parafia personalna). Wniosek ten został podpisany przez księdza , działającego nie jako proboszcz parafii, której wydano pozwolenie nr 493/2016, lecz jako pełnomocnik prowincji zakonnej. W-M WKZ 11 grudnia 2020 r. zmienił ww. pozwolenie zgodnie z wnioskiem.

Z wyjaśnień udzielonych przez W-M WKZ wynika, że, cyt.: „*nastąpiło to na ustną prośbę proboszcza składającego wniosek, aby wpisać Prowincję z jakichś wewnętrznych powodów lub rozliczeń między Proboszczem a Prowincją z Poznania. Szczegółów tut. Urząd nie pamięta*”.

Odnosząc się do ww. wyjaśnień należy wskazać, że zgodnie z ustawą z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku państwa do Kościoła Katolickiego Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1347) zarówno parafie personalne jak i prowincje zakonów, jako personalne jednostki organizacyjne Kościoła posiadają osobowość prawną. Podmioty te są odrębnymi kościelnymi osobami prawnymi (art. 8 ust. 1 pkt 3 i 7 ww. ustawy).

W świetle powyższego należy stwierdzić następujące nieprawidłowości przedmiotowego postępowania:

- Wniosek o zmianę treści decyzji (pozwolenia) pochodził od podmiotu nieuprawnionego. Ksiądz reprezentuje oba podmioty, jednak w przypadku parafii, której jest proboszczem działa jako jej ustawowy organ (art. 8 ust. 2 pkt 3 ww. ustawy), natomiast parafię zakonną reprezentuje na mocy udzielonego upoważnienia.
- W-M WKZ przedłużył pozwolenie dotyczące parafii (wskazując w treści decyzji, że nastąpiło to po rozpatrzeniu wniosku proboszcza Parafii w sytuacji gdy wniosek pochodził od prowincji zakonnej.

[akta kontroli str. 54-74, 154-161]

Ww. nieprawidłowości stwierdzone w sprawie znak: IZAR.5161.41.2020, WUOZ-ELBLAG.5142.242.2020 oraz WUOZ-ELBLAG.5144.20.2020 skutkują wprowadzeniem do obrotu prawnego decyzji obarczonych wadami prawnymi stanowiącymi przesłanki do stwierdzenia ich nieważności w trybie art. 156 kpa.

- W przypadku postępowania znak: IZNR.5142.155.2020 wydano decyzję o umorzeniu postępowania na podstawie art. 105 § 1 kpa pomimo braku podstaw do zastosowania w niniejszej sprawie ww. instytucji. Strona w dniu 25 lutego 2020 r. wniosła o wydanie pozwolenia, o którym mowa w art. 36 ust. 1 pkt 11 ustawy o ochronie zabytków. Wniosek nie dotyczył obiektu wpisanego do rejestru zabytków. Z akt sprawy wynika, że nie prowadzono postępowania dowodowego. W-M WKZ 19 marca 2020 r. wydał decyzję o umorzeniu postępowania.

Z wyjaśnień udzielonych przez W-M WKZ wynika, że w opinii jednostki kontrolowanej do wszczęcia postępowania administracyjnego dochodzi poprzez sam fakt wpłynięcia do WUOZ wniosku strony i jego zarejestrowania. Na poparcie swojego stanowiska W-M WKZ powołał art. 61 § 3 kpa, który stanowi, że datą wszczęcia postępowania na żądanie strony jest

dzień doręczenia żądania organowi administracji publicznej. Jak wskazano w dalszej części wyjaśnień z uwagi na to, że wniosek nie dotyczył obiektu wpisanego do rejestru zabytków, a jedynie ujętego w ewidencji zabytków przyjęto bezprzedmiotowość postępowania, czego następstwem było wydanie - na mocy art. 105 § 1 kpa - decyzji o umorzeniu postępowania.

Odnosząc się do ww. wyjaśnień należy podkreślić, że błędne jest przyjęcie założenia, że wszczęcie postępowania na żądanie strony w każdym przypadku następuje z mocy prawa. Po wniesieniu przez stronę żądania wszczęcia określonego postępowania administracyjnego, obowiązkiem organu administracji publicznej jest dokonanie oceny formalnej i procesowej wniesionego podania, tj. zbadanie przez organ: swojej właściwości w sprawie (art. 19 kpa); zachowania przez wnoszącego wymagań formalnych podania (art. 63 kpa); posiadania przez wnoszącego legitymacji strony (art. 61a § 1 kpa); braku innych uzasadnionych przeszkód do wszczęcia postępowania (art. 61a § 1 kpa); ustalenia innych stron postępowania objętego żądaniem jego wszczęcia. Potwierdza to wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10 lutego 2021 r. w sprawie VII SA/Wa 1885/20, zgodnie z którym: „(...) Przesądzenie w art. 61 § 3 k.p.a., że datą wszczęcia postępowania na żądanie strony jest dzień doręczenia żądania organowi administracji publicznej, nie oznacza, że wszczęcie postępowania w każdym przypadku następuje z mocy prawa. Nie można w powyższej kwestii oprzeć się wyłącznie na art. 61 § 1 i § 3 k.p.a., a konieczne jest uwzględnienie także rozwiązań zawartych w innych przepisach k.p.a., z których wynika, że nie każde żądanie wywołuje skutek procesowy w postaci wszczęcia postępowania administracyjnego (por. wyrok WSA we Wrocławiu z 26 lipca 2017 r., sygn. akt II SAB/Wr 37/17).

Przepisu art. 61 § 3 k.p.a. nie można rozumieć też tak, że każde podanie (pismo) wszczyna automatycznie postępowanie - nawet, jeśli posiada ewidentnie braki formalne (art. 64 § 2 k.p.a. - por. wyrok NSA z 23 czerwca 2020 r., sygn. akt I OSK 208/20), czy też w sposób oczywisty jest niedopuszczalne z przyczyn podmiotowych czy przedmiotowych (por. wyrok WSA w Warszawie z 23 kwietnia 2020 r., sygn. akt II SA/Wa 2487/19) albo też zachodzą "inne uzasadnione przyczyny", o których mowa w art. 61a § 1 k.p.a., przez które należy rozumieć takie sytuacje, które w sposób "oczywisty" stanowią przeszkodę do wszczęcia postępowania, np. gdy w tej samej sprawie postępowanie administracyjne już się toczy albo w sprawie takiej zapadło już rozstrzygnięcie lub gdy w przepisach prawa brak jest podstawy materialnoprawnej do rozpatrzenia żądania w trybie administracyjnym (por. wyrok NSA z 6 września 2018 r., sygn. akt I OSK 449/18).”

W omawianej sprawie w podaniu wniesiono o wydanie pozwolenia (decyzji), której jednakże – jak słusznie wskazano w wyjaśnieniu W-M WKZ – organ nie był władny wydać albowiem stan prawny nie przewidywał wydania decyzji w żądanym zakresie w stosunku do obiektu niewpisanego do rejestru zabytków. Okoliczność ta była oczywista „na pierwszy rzut oka” już po wstępnej analizie wniosku i nie wymagała prowadzenia postępowania wyjaśniającego. W powyższej sytuacji W-M WKZ był zobowiązany do wydania postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania administracyjnego w trybie art. 61a § 1 kpa a nie decyzji o umorzeniu postępowania na podstawie art. 105 § 1 kpa.

[akta kontroli str. 54-74, 116-122]

- W przypadku 9 postępowań administracyjnych, co stanowi 12,16% wszystkich postępowań zakończonych decyzją, rozstrzygnięcie sprawy nastąpiło z przekroczeniem

terminu wydania decyzji, wskazanego w art. 35 § 3 kpa, przy jednoczesnym niezastosowaniu procedury wynikającej z art. 36 § 1 kpa. Powyższa nieprawidłowość miała również miejsce w przypadku sprawy znak: IZAR.5140.1.1.2021, która na dzień zakończenia niniejszej kontroli nie została rozstrzygnięta.

Decyzje (10) wydane zostały w ciągu od 38 do 133 dni od dnia wszczęcia postępowania administracyjnego. Natomiast w przypadku sprawy znak: IZAR.5140.1.1.2021 postępowanie na dzień zakończenia niniejszej kontroli, tj. 6 października 2021 r. trwało 361 dni od dnia wpłynięcia wniosku do WUOZ. W aktach tych spraw nie odnotowano żadnego dowodu na wystąpienie jakiegokolwiek okoliczności mającej wpływ na zasadne wydłużenie prowadzenia postępowania. W zdecydowanej większości spraw niedochowanie terminu załatwienia sprawy było spowodowane niezachowaniem należytej staranności w takim zorganizowaniu postępowania administracyjnego, by zakończyło się w rozsądnym terminie (np. sprawa znak: WUOZ-ELBLAG.5142.242.2020 – wezwanie do uzupełnienia wniosku nastąpiło 29 dni po jego wpłynięciu do WUOZ, a wydanie pozwolenia – 22 dni od uzupełnienia podania przez wnioskodawcę; sprawa znak: IZAR.5140.1.4.2020 – dopiero po wniesieniu przez stronę ponaglenia W-M WUOZ wydał decyzję kończącą postępowanie; sprawa znak: WUOZ-ELK.5146.39.2020 – przeprowadzenie oględzin w terenie miało miejsce 26 dni po wpłynięciu wniosku do WUOZ przy jednoczesnym braku w aktach sprawy jakichkolwiek dowodów świadczących o podejmowaniu w tym czasie innych czynności zmierzających do rozstrzygnięcia sprawy; sprawa znak: IZAR.5140.1.1.2021 – jedyne pismo w sprawie wystosowano dopiero 92 dni po wpłynięciu wniosku, brak dalszych dowodów na okoliczność prowadzenia przez organ innych czynności w sprawie).

Z wyjaśnień udzielonych przez W-M WKZ wynika, że, cyt. „*nieterminowe załatwienie sprawy (...) wynika ze specyfiki działania WUOZ oraz dużej ilości wpływających wniosków w stosunku do ilości pracowników je załatwiających, i tak w 2019 r. wpłynęło wniosków 14526, co w przedziale na 26 pracowników merytorycznych w Olsztynie i Delegaturach w Elku i Elblągu daje ok. 558 spraw na 1 osobę rocznie, a miesięcznie ok. 46 spraw (gdzie trzeba naliczyć dni wolne ustawowo od pracy i urlopy wypoczynkowe wynikające z kodeksu pracy), w 2020 wpływających wniosków było 13693, niemniej był to rok pandemii covid-19 i długiego okresu „lockdown” w różnych dziedzinach życia oraz koniecznej pracy zdalnej urzędu, który w okrojonym składzie działał jednak nieustannie załatwiając sprawy możliwie najsprawniej.*” Dodatkowo w przypadku sprawy znak: IZAR.5140.1.1.2021, która na dzień zakończenia czynności kontrolnych nie została rozstrzygnięta W-M WKZ wskazał, na szczególnie skomplikowany charakter sprawy, informując jednocześnie, że w dniu 11 października 2021 r. w sprawie wydano decyzję odmawiającą dokonania wnioskowanej zmiany.

Odnosząc się do ww. wyjaśnień należy podkreślić, że naczelną zasadą postępowania administracyjnego, wyrażona w art. 12 § 1 kpa, stanowi, że organy administracji publicznej winny działać w sprawie wnikliwie i szybko, posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia. Zgodnie z art. 35 § 1 kpa organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki. Zgodnie z § 2 tego artykułu niezwłocznie powinny być załatwiane sprawy, które mogą być rozpatrzone w oparciu o dowody przedstawione przez stronę łącznie z żądaniem wszczęcia postępowania lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane albo znane z urzędu organowi, przed którym

toczy się postępowanie, bądź możliwe do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ, zaś § 3 stanowi, że załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania. Do terminów określonych w przepisach poprzedzających nie wlicza się m.in. okresów opóźnień spowodowanych z przyczyn niezależnych od organu (§ 5).

O ile ogłoszony w Polsce stan zagrożenia epidemicznego, a następnie stan epidemii z powodu COVID-19 możemy zaliczyć - w okresie od 14 marca 2020 r. do dnia 23 maja 2020 r.³ - do opóźnień spowodowanych z przyczyn niezależnych od organu to zdaniem kontrolujących tego samego nie możemy uczynić w stosunku do ilości spraw wpływających do WUOZ i problemów kadrowych jednostki. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z 26 lutego 2020 r., sygn. II SAB/GD 114/19 stwierdził, że „(...) *Problemy związane z ewentualnymi brakami kadrowymi organu rozpatrującego daną sprawę (...), nie stanowią, co do zasady, "przyczyn niezależnych od organu", gdyż są to przyczyny pozostające "wewnątrz" (...) organu (...) związane przede wszystkim z władczym wykonywaniem zwierzchniej władzy Państwa (...). Skutki jakichkolwiek niedomagań w tym obszarze nie mogą być przerzucane na obywatela, ani inne podmioty spoza struktury administracji - a do tego prowadziłoby w istocie usprawiedliwianie nie dość sprawnego prowadzenia postępowania przyczynami takimi, jak właśnie niedostateczna obsada personalna, czy szerzej: niewydolność organizacyjna organu (...).*”

Mając na względzie wyjaśnienia W-M WKZ należy wskazać, że w toku prowadzonych postępowań, w przypadku gdy sprawa nie mogła być załatwiona w terminie jednego miesiąca, a w przypadku spraw szczególnie skomplikowanych w ciągu dwóch miesięcy, zastosowanie powinien znaleźć art. 36 § 1 kpa, z którego wynika, że o każdym przypadku niezakończona sprawa w terminie organ administracji publicznej jest obowiązany zawiadomić strony, podając przyczyny zwłoki, wskazując nowy termin załatwienia sprawy oraz pouczając o prawie do wniesienia ponaglenia.

W tym miejscu należy również nadmienić, że zgodnie z art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kpa, stronie służy prawo do wniesienia ponaglenia, jeżeli nie załatwiono sprawy w terminie określonym w art. 35 lub przepisach szczególnych ani w terminie wskazanym zgodnie z art. 36 § 1 (bezczynność) oraz gdy postępowanie jest prowadzone dłużej niż jest to niezbędne do załatwienia sprawy (przewlekłość). Odwlekanie podejmowania czynności zmierzających do bezpośredniego załatwienia sprawy, skutkujące długimi odstępami czasu pomiędzy nimi i naruszeniem terminów określonych w art. 35 kpa, jak również uchybienie obowiązkowi informowania stron o przyczynach opóźnień, są wystarczającą przesłanką do przyjęcia, że kwestionowane postępowania prowadzone były w sposób przewlekły, co daje możliwość

³ Zgodnie z zapisem art. 15z ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 374), w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID, bieg terminów m.in. w postępowaniach administracyjnych został zawieszony. Przepis ten został uchylony z dniem 16 maja 2020 r. przez art. 46 pkt 20 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. z 2020 r. poz. 875). Na podstawie art. 68 ust.7 ww. ustawy terminy w postępowaniach, których bieg uległ zawieszeniu, będą dalej po upływie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, tj. zawieszenie biegu terminów w postępowaniach administracyjnych obowiązywało w dniach od 14 marca 2020 r. do dnia 23 maja 2020 r.;

skorzystania przez stronę z uprawnień jakie daje art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kpa.

Ww. nieprawidłowość skutkuje naruszeniem art. 35 § 3 i art. 36 § 1 kpa.

[akta kontroli str. 54-74, 123-142, 154-168, 180-195, 213-237]

- W przypadku 25 decyzji administracyjnych, co stanowi 31,64% wszystkich zbadanych decyzji, nie zawarto obligatoryjnego elementu wynikającego z art. 107 § 1 pkt 7 kpa, tj. pouczenia o prawie do zrzeczenia się odwołania i / lub skutkach zrzeczenia się odwołania.

Zgodnie z wyjaśnieniami W-M WKZ powyższe spowodowane było nieuwagą przy redagowaniu treści decyzji.

Ww. nieprawidłowość skutkuje wprowadzeniem do obiegu prawnego decyzji wadliwych, przy czym wadliwość ta nie powoduje jej nieważności. *[akta kontroli str. 54-74]*

- Brak wskazania lub wskazanie niewłaściwych przepisów stanowiących podstawę wydania decyzji administracyjnych, tj.:
 - w przypadku decyzji znak: IZAR.5173.30.2020 oraz WUOZ-ELBLAG.5142.242.2020, wskazano art. 105 kpa, pomimo że organ nie umorzył postępowania administracyjnego, a wydał merytoryczne rozstrzygnięcie;
 - w przypadku decyzji znak: IZNR.5146.109.2020 nie wskazano art. 105 kpa, pomimo że organ nie wydał merytorycznego rozstrzygnięcia tylko umorzył postępowanie administracyjne.

Ww. nieprawidłowość skutkuje wprowadzeniem do obiegu prawnego decyzji wadliwych, przy czym wadliwość ta nie powoduje ich nieważności. *[akta kontroli str. 123, 169-172]*

- W podstawie prawnej 6 wydanych decyzji powołano przepisy ustawy nieodnoszące się do przedmiotu pozwolenia, tj.:
 - w podstawie prawnej pozwoleń na prowadzenie badań archeologicznych znak: IZAR.5146.41.2020, IZAR.5161.10.2020, WUOZ-ELK.5161.89.2020, WUOZ-ELBLAG.5161.25.2020, WUOZ-ELBLAG.5161.63.2020 oprócz właściwych przepisów ustawy, tj. art. 36 ust. 1 pkt 5 ust. 3 i 5 ustawy o ochronie zabytków, powołano również ust. 4 ww. artykułu, odnoszący się do pozwoleń w zakresie: przemieszczania zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru, zmiany przeznaczenia zabytku wpisanego do rejestru lub sposobu korzystania z tego zabytku oraz podejmowania innych działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia substancji lub zmiany wyglądu zabytku wpisanego do rejestru, z wyłączeniem działań polegających na usuwaniu drzew lub krzewów z terenu nieruchomości lub jej części niebędącej wpisanym do rejestru parkiem, ogrodem albo inną formą zaprojektowanej zieleni. *[akta kontroli str. 238-245]*
 - w podstawie prawnej wydanej decyzji znak: IZNR.5146.38.2020 wskazano art. 83f ust. 1 pkt 3a ustawy o ochronie przyrody stanowiącym, że przepisów art. 83 ust. 1 nie stosuje się do drzew lub krzewów, które rosną na nieruchomościach stanowiących własność osób fizycznych i są usuwane na cele niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej. W przedmiotowej sprawie teren stanowi własność gminy Lidzbark Warmiński. W-M WKZ ZWKZ na skierowane przez kontrolerów pytania

w ww. zakresie wskazał, że pracownik przygotowujący tą sprawę nie pracuje już w WUOZ w związku, z czym nie jest możliwe udzielenie wyjaśnień w powyższej kwestii. *[akta kontroli str. 54-74, 175-179]*

Ww. nieprawidłowość skutkuje wprowadzeniem do obiegu prawnego decyzji wadliwych, przy czym wadliwość ta nie powoduje ich nieważności.

W powyższym obszarze stwierdzono następujące uchybienia:

- W przypadku sprawy znak: IZNR.5142.237.2020, W-M WKZ nie wezwano wnioskodawcy do uzupełnienia podania o podpis osoby składającej wniosek, tj. pełnomocnika.

Zgodnie z wyjaśnieniami W-M WKZ organ zdecydował się na przyjęcie niekompletnego wniosku „(...) z uwagi na nieprzedłużanie postępowania (...)” oraz na fakt złożenia własnoręcznego podpisu pełnomocnika działającego w imieniu wnioskodawcy na załącznikach, oświadczeniach oraz pełnomocnictwie dołączonych do podania.

Zgodnie z art. 63 § 3 kpa podanie wniesione pisemnie powinno być podpisane przez wnoszącego. W związku z czym brak własnoręcznego podpisu stanowi brak formalny, który powinien zostać usunięty w trybie art. 64 § 2 kpa, zgodnie z którym jeżeli podanie nie spełnia innych wymagań ustalonych w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż siedem dni, z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania.

Ponadto należy podkreślić, że termin na dokonanie takich czynności jak wezwanie do uzupełnienia braków formalnych we wniosku nie wlicza się do terminu załatwienia sprawy.

Niewezwanie wnioskodawcy do uzupełnienia podania o podpis skutkuje naruszeniem art. 64 § 2 w związku z art. 63 § 3 kpa. *[akta kontroli str. 54-74, 196-201]*

- W przypadku sprawy WUOZ-ELBLAG.5146.66.2020 w przedłożonej do kontroli dokumentacji brak było dowodu na okoliczność zawiadomienia strony o przeprowadzeniu dowodu z oględzin.

W powyższej kwestii W-M WKZ udzielił następujących wyjaśnień, cyt.: „(...) z systemu EZD wynika, że oględziny z protokołem i akceptacja informacji o wywrotach/złomach zostało odesłane do strony, ale dokumenty na ten moment są nieosiągalne z uwagi na remont siedziby i nieobecność pracownika (...)”

Należy podkreślić, że zarzut dotyczył braku zawiadomienia o oględzinach, a nie protokołu z ich przeprowadzenia, który w rzeczywistości został przedłożony do kontroli.

Brak przedmiotowego zawiadomienia w aktach sprawy powoduje, że kontrolujący nie byli w stanie ustalić, czy W-M WKZ wywiązał się z obowiązku, o którym mowa w art. 79 § 1 kpa i poinformował stronę o miejscu i terminie przeprowadzenia oględzin przynajmniej 7 dni przed terminem. *[akta kontroli str. 54-74, 202-207]*

- W przypadku postępowania znak: WUOZ-ELBLAG.5152.483.2020 stwierdzono naruszenie art. 14 § 1 w związku z art. 72 § 1 kpa (stan prawny obowiązujący w okresie objętym kontrolą)⁴ poprzez nieutrwalenie w aktach sprawy w formie pisemnej czynności

⁴ Art. 14 § 1 kpa został uchylony z dniem 5 października 2021 r. przez art. 61 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 18

odstąpienia od przeprowadzenia dowodu z oględzin.

W aktach sprawy znajdowało się zawiadomienie o przeprowadzeniu oględzin, przy czym kontrolujący nie odnotowali dokumentu przedstawiającego co w wyniku tych czynności ustalono. W-M WKZ złożył pisemne wyjaśnienia odnosząc się do ww. sprawy, z których wynika, że oględziny się nie odbyły z uwagi na niestawienie się inwestora w związku z nieukończeniem przez niego inwestycji.

Zgodnie z art. 77 § 2 kpa organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu. Jednakże wskazania wymaga fakt, że czynności organu administracji publicznej, z których nie sporządza się protokołu, a które mają znaczenie dla sprawy lub toku postępowania muszą być utrwalone w postaci pisemnej, zgodnie z art. 14 § 1 kpa, w formie adnotacji podpisanej przez pracownika, który dokonał tych czynności. Adnotacja ta pozostawiana jest w aktach sprawy. Choć nie jest ona doręczana stronie, ta może się z nią zapoznać na podstawie ogólnych reguł ustalających zasady dostępu do akt postępowania.

Brak sporządzenia przedmiotowej adnotacji skutkuje tym, że na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy nie można odtworzyć rzeczywistego przebiegu czynności podejmowanych w trakcie rozpoznawania sprawy, co w konsekwencji stwarza ryzyko postawienia organowi zarzutu zaniechania dokonania określonych czynności, tj. nieprzeprowadzenia oględzin. *[akta kontroli str. 54-74, 208-209]*

- W podstawach prawnych pozwoleń wydanych na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków powoływano odpowiedni paragraf rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 2 sierpnia 2018 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków (Dz. U. z 2018 r. poz. 1609) bez wskazywania konkretnego ustępu i punktu mającego zastosowanie w rozstrzygnięciu decyzji.

Należy wskazać, że jako podstawę prawną pozwolenia powinno się powoływać jedynie przepisy proceduralne mające szczególnie związek z decyzją. Organ powinien być bardzo precyzyjny we wskazywaniu podstawy prawnej decyzji, tj. podawać ją ze wskazaniem mających zastosowanie w sprawie przepisów zarówno prawa formalnego, jak i materialnego oraz z powołaniem źródeł jego publikacji (wyrok Najwyższego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 kwietnia 1999 r., sygn. akt: III SA 8192/98). Jeżeli przepis stanowiący podstawę prawną decyzji jest podzielony na wewnętrzne jednostki redakcyjne (ustępy, punkty lub paragrafy), to konieczne jest wskazanie w decyzji odpowiedniej jednostki redakcyjnej tego przepisu.

Ww. uchybienie skutkuje brakiem czytelności podstawy prawnej pozwolenia.

[akta kontroli str. 238-245]

W ocenie kontrolujących przyczyną powstania ww. nieprawidłowości i uchybień (oprócz przyczyn wskazanych przez W-M WKZ w wyjaśnieniach) był również brak właściwego

i skutecznego nadzoru bezpośrednich przełożonych nad podlegającymi im pracownikami oraz brak zachowania należytej staranności przy sporządzaniu projektów decyzji.

Osobami odpowiedzialnymi za powstanie ww. nieprawidłowości i uchybień są pracownicy merytoryczni prowadzący opisane powyżej sprawy oraz ich bezpośredni przełożeni.

Ponadto zaznacza się, że w przypadku sprawy znak: IZNR.5146.109.2020 kontrolujący nie byli w stanie dokonać oceny poprawności formalnoprawnej przedmiotowego postępowania. W treści decyzji umarzającej ww. postępowanie użyto słowa „*l. oględzinach*”, jednakże w aktach sprawy stwierdzono jedynie wniosek o wydanie zezwolenia oraz decyzję umarzającą postępowanie. Brak było natomiast dowodu poświadczającego fakt przeprowadzenia oględzin jak np. zawiadomienie o oględzinach wystosowane do strony, czy też protokół z oględzin. W związku z powyższym pismem z 6 października 2021 r., znak: FK-IV.1611.2.2021 r. kontrolerzy zwrócili się do W-M WKZ o wskazanie, czy organ w ww. sprawie prowadził postępowanie dowodowe (przeprowadzenie oględzin), czy też decyzja o umorzeniu postępowania była pierwszą czynnością organu po wstępnej analizie wniosku. W-M WKZ poinformował, że pracownik prowadzący tę sprawę już nie pracuje w WUOZ, a cała dokumentacja zachowana w archiwum urzędu została przedstawiona kontrolującym.

[akta kontroli str. 54-74,172-174]

2. Dokonywanie uzgodnień projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, studium zagospodarowania przestrzennego, decyzji o warunkach zabudowy, lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz projektów zamierzeń budowlanych w stosunku do obszarów i budynków ujętych w gminnych ewidencjach zabytków.

W powyższym obszarze badaniu kontrolnemu poddano 31 spraw, na podstawie których W-M WKZ wydał:

- 3 uzgodnienia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- 1 uzgodnienie studium zagospodarowania przestrzennego;
- 10 uzgodnień decyzji ustalających lokalizację inwestycji celu publicznego lub warunków zabudowy;
- 4 uzgodnienia wniosku o wydanie pozwolenie na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego;
- 2 odmowy uzgodnienia wniosku o wydanie pozwolenie na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego;
- 1 postanowienie o uchyleniu odmowy uzgodnienia wniosku i uzgodnienie zamierzenia budowlanego.

Ustalono, że wszystkich poddanych badaniu uzgodnień dokonano zgodnie z właściwością rzeczową oraz miejscową organu, określoną w art. 11 pkt 5 lit. c), art. 17 ust. 6 lit. b) tiret 8, art. 53 ust. 4 pkt 2, art. 60 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, z zachowaniem w 12 przypadkach formy postanowienia. W pozostałych 8 przypadkach sprawa została załatwiona w trybie art. 122a § 1 kpa, który stanowi, że sprawa może być załatwiona milcząco, jeżeli przepis szczególny tak stanowi. W aktach tych spraw odnotowano adnotację o sposobie

załatwienia sprawy, wskazującą treść rozstrzygnięcia oraz jego podstawę prawną, stosownie do art. 122e kpa.

W wyniku kontroli stwierdzono następujące nieprawidłowości:

- Wysyłka korespondencji pism, w tym 12 postanowień (92,30% wszystkich postanowień poddanych analizie w powyższym obszarze) realizowana była niezgodnie z art. 39 kpa (dot. stanu prawnego obowiązującego w okresie objętym kontrolą).

Wyjaśnienia W-M WKZ w przedmiotowej sprawie zostały przedstawione powyżej w pkt II.1 niniejszego dokumentu. *[akta kontroli str. 54-74]*

- W przypadku 2 postanowień w podstawie prawnej powołano nieistniejącą jednostkę redakcyjną artykułu ustawy, odnoszącego się do przedmiotu rozstrzygnięcia, tj.:
 - w podstawie prawnej postanowienia znak: IZNR.5150.20.2020 wskazano art. 11 ust. 6 lit. c) ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Należy wskazać, że ustęp 6 ww. przepisu nie posiada dalszych jednostek redakcyjnych. Stanowi on, że wójt, burmistrz albo prezydent miasta, po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania studium, wprowadza zmiany wynikające z uzyskanych opinii i dokonanych uzgodnień. W przedmiotowej sprawie zastosowanie powinien znaleźć art. 11 ust. 5 lit. c) ww. ustawy, odnoszący się do wydania przez właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków uzgodnień projektu studium;
 - w podstawie prawnej postanowienia znak: WUOZ-ELBLAG.5150.14.2020 powołano ustęp 7b) artykułu 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Należy podkreślić, że ustęp 7 został uchylony na mocy art. 1 pkt 5 lit. d) ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. (Dz.U z 2010 r. Nr 130 poz. 871) z dniem 21 października 2010 r. W przedmiotowej sprawie zastosowanie powinien znaleźć art. 17 ust. 6 lit. b) tiret 8 ww. ustawy.

Przyczyną powstania ww. nieprawidłowości był brak zachowania należytej staranności przy sporządzaniu projektów postanowień.

Ww. nieprawidłowość skutkuje brakiem czytelności podstawy prawnej postanowień.

[akta kontroli str. 246-247]

Ponadto w przypadku 1 postępowania w zakresie zaopiniowania rozbiórki domu mieszkalnego znajdującego się na obszarze wpisanym do rejestru zabytków (dot. sprawy znak: WUOZ-ELBLAG.5152.77.2020) stwierdzono uchybienie w zakresie braku udokumentowania w formie pisemnej przyczyn nieprzeprowadzenia oględzin, czym naruszono ogólną zasadę pisemności w postępowaniach administracyjnych wyrażoną w art. 14 § 1 kpa w związku z art. 72 § 1 kpa (stan prawny obowiązujący w okresie objętym kontrolą).

W aktach sprawy znak: WUOZ-ELBLAG.5152.77.2020 znajdowało się zawiadomienie o przeprowadzeniu oględzin, przy czym kontrolujący nie odnotowali dokumentu przedstawiającego co w wyniku tych czynności ustalono. W-M WKZ złożył pisemne wyjaśnienia odnosząc się do ww. spraw, z których wynika, że oględziny się nie odbyły z uwagi na ustalenia dokonane ze stroną, w zakresie wymaganych przepisami prawa robót

przy nieruchomości.

Brak sporządzenia przedmiotowej adnotacji skutkuje tym, że na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy nie można odtworzyć rzeczywistego przebiegu czynności podejmowanych w trakcie rozpoznawania sprawy, co w konsekwencji stwarza ryzyko postawienia organowi zarzutu zaniechania dokonania określonych czynności, tj. przeprowadzenia oględzin. *[akta kontroli str. 54-74, 210-212]*

Osobami odpowiedzialnymi za powstanie ww. nieprawidłowości i uchybienia są pracownicy merytoryczni prowadzący opisane powyżej sprawy oraz ich bezpośredni przełożeni.

3. Wydawanie zaświadczeń w myśl art. 217 kpa.

Analiza wytypowanych do próby 31⁵ postępowań w zakresie wydania zaświadczenia na podstawie rejestru lub ewidencji zabytków wykazała, że były one wydawane przez W-M WKZ bądź osoby działające na podstawie oraz w granicach upoważnień nadanych im przez W-M WKZ. W zdecydowanej większości przypadków wydanie zaświadczenia nastąpiło w terminie wynikającym z art. 217 § 3 kpa, tj. bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 7 dni. Wyjątek stanowiły tu 4 postępowania, tj. sprawa znak: IZAR.5136.335.2020, IZAR.5136.696.2020, IZAR.5178.99.2020 oraz IZAR.5178.119.2020, w przypadku których stwierdzono nieprawidłowość w zakresie niedochowania terminowości załatwienia sprawy. W ww. sprawach zaświadczenia zostały wydane od 1 do 3 dni po terminie wskazanym w art. 217 § 3 kpa.

Wyjaśnienia W-M WKZ w przedmiotowej sprawie zostały przedstawione powyżej w pkt II.1 niniejszego dokumentu.

Ponadto w przypadku sprawy znak: IZAR.5178.139.2020 stwierdzono uchybienie polegające na braku udokumentowania w sposób określony w art. 14 § 1 kpa (stan prawny obowiązujący w okresie objętym kontrolą)⁶ czynności potwierdzającej telefoniczne ustalenia organu w zakresie doręczenia zaświadczenia stronie z pominięciem pełnomocnika. W sprawie tej wnioski o wpis pojazdu do ewidencji zabytków w imieniu strony złożył pełnomocnik, który został przez nią upoważniony do „(...) dokonania wszystkich czynności związanych z wpisem (...)”. Z dokumentacji wynika, że zaświadczenie potwierdzające dokonanie przez organ ww. czynności doręczono stronie a nie działającemu w jej imieniu pełnomocnikowi.

Z wyjaśnień udzielonych przez W-M WKZ wynika, że przedmiotowy dokument został przekazany właścicielowi pojazdu „(...) zgodnie z prośbą przekazaną telefonicznie przez pełnomocnika (...)”.

Brak sporządzenia przedmiotowej adnotacji skutkuje tym, że na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy nie można odtworzyć rzeczywistego przebiegu czynności podejmowanych w trakcie rozpoznawania sprawy, co w konsekwencji stwarza ryzyko postawienia organowi zarzutu doręczenia zaświadczenia stronie z pominięciem pełnomocnika, tj. naruszenia art. 40 § 2 kpa. *[akta kontroli str. 54-74, 249-253]*

⁵ Sprawa znak: IZAR.5178.239.20120 dot. przekazania karty ewidencyjnej wg właściwości, w związku ze zmianą właściciela motocykla wpisanego do ewidencji zabytków.

⁶ Patrz przypis nr 4 str. 15.

Osobami odpowiedzialnymi za powstanie ww. nieprawidłowości i uchybienia są pracownicy merytoryczni prowadzący opisane powyżej sprawy oraz kierownik IZAR bezpośrednio ich nadzorujący.

Do ustaleń kontroli nie zostały wniesione zastrzeżenia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia i oceny wnoszę o:

- 1) Doręczanie pism, w tym decyzji administracyjnych, postanowień oraz zaświadczeń zgodnie z dyspozycją art. 39 kpa, ze szczególnym uwzględnieniem § 3 powołanego artykułu stanowiącego, że w przypadku braku możliwości doręczenia w sposób, o którym mowa w § 1 i § 2 pkt 1, organ administracji publicznej doręcza pisma przesyłką rejestrowaną albo przez swoich pracowników lub przez inne upoważnione osoby lub organy.
- 2) Uregulowanie sytuacji materialno-prawnej decyzji z dnia 11 grudnia 2020 r., znak: WUOZ-ELBLAG.5144.20.2020 oraz decyzji z dnia 4 marca 2021 r., znak: WUOZ-ELBLAG.5142.242.2020 .
- 3) Dokładne i rzetelne ustalanie stanu faktycznego w zakresie posiadania przez wnoszącego legitymacji strony / uprawnień do reprezentowania strony (pełnomocnictwa).
- 4) Dokładne dokonywanie oceny formalnej i procesowej wniesionego podania, a w przypadku stwierdzenia uzasadnionych przeszkód do wszczęcia postępowania - wydawanie postanowienia o odmowie jego wszczęcia w trybie art. 61a § 1 kpa.
- 5) Zawieranie w decyzjach administracyjnych wszystkich jej obligatoryjnych elementów, w tym - zgodnie z art. 107 § 1 pkt 7 kpa - pouczenia strony o prawie zrzeczenia się odwołania i skutkach prawnych zrzeczenia się odwołania.
- 6) Rzetelne i precyzyjne powoływanie w podstawie prawnej pozwoleń, o których mowa w art. 36 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków, przepisów zarówno prawa formalnego, jak i materialnego, mających zastosowanie w sprawie.
- 7) Przestrzeganie terminów wydawania decyzji administracyjnych, zgodnie z art. 35 kpa, a w przypadku niezakończania sprawy w terminie – zawiadamianie strony o powyższym fakcie, podając przyczyny zwłoki, wskazując nowy termin zakończenia sprawy oraz pouczając o prawie do wniesienia ponaglenia – zgodnie z postanowieniem art. 36 § 1 kpa.
- 8) Wydawanie zaświadczeń w terminie wynikającym z art. 217 § 3 kpa, tj. bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni.
- 9) Nadawanie biegu tylko podpisanym wnioskom, a w przypadku braku podpisu wnioskodawcy na podaniu (odpowiednio własnoręcznego lub elektronicznego) uzupełnianie wniosku w ww. zakresie w trybie art. 64 § 2 kpa.
- 10) Utrwalanie w aktach sprawy czynności, które mają znaczenie dla sprawy lub toku postępowania poprzez sporządzanie stosownych adnotacji, zgodnie z art. 72 § 1 kpa.
- 11) Wzmocnienie nadzoru bezpośrednich przełożonych nad podległymi pracownikami w celu zapewnienia prawidłowości decyzji, o których mowa w art. 36 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków pod względem formalnym oraz wyeliminowania wad formalnoprawnych w postępowaniach prowadzonych w trybie art. 36 ust. 1 ustawy

o ochronie zabytków.

Proszę W-M WKZ o podjęcie działań mających na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości i uchybień oraz o poinformowanie Wojewody Warmińsko – Mazurskiego w terminie 21 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia, o sposobie wykorzystania uwag i wniosków oraz wykonania zaleceń, a także o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia działań.

Jednocześnie informuję, że stosownie do art. 48 ustawy o kontroli w administracji rządowej od wystąpienia pokontrolnego nie przysługują środki odwoławcze.

WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI

Artur Chojecki

.....
(dokument podpisany podpisem elektronicznym)

Potwierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	2558218.6620766.5831315
Nazwa dokumentu	wystąpienie pokontrolne.pdf
Tytuł dokumentu	wystąpienie pokontrolne
Sygnatura dokumentu	FK-IV.1611.2.2021
Data dokumentu	2021-11-25
Skrót dokumentu	0A161D11176B6A6194E2C24A6478433383F48C67
Wersja dokumentu	1.13
Data podpisu	2021-11-25 13:55:05
Podpisane przez	Artur Henryk Chojecki WOJEWODA

EZD 3.104.37.37.31187

Data wydruku: 2021-11-30

Autor wydruku: ZAJĄC-KULESZA IWONA (starszy inspektor wojewódzki)

WARMIŃSKO-MAZURSKI
URZĄD WOJEWÓDZKI
w Olsztynie
10-575 OLSZTYN
! Marszałka Józefa Piłsudskiego 7/9

STARSZY INSPEKTOR
WOJEWÓDZKI

Iwona Zając-Kulesza

